

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 20 oktober 2020 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van bijzondere tandheelkundige zorg.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkundige zorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier. Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is in het verleden orthodontisch behandeld (en afbehandeld in 2007/2008). Ze geeft aan esthetisch tevreden te zijn, maar functionele klachten aan haar gebit te ervaren. Thans wenst zij opnieuw orthodontische behandeling. Verweerder geeft aan de behandeling niet vanuit de basisverzekering te kunnen vergoeden, omdat er geen indicatie voor bijzondere tandheelkundige hulp is.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Orthodontische behandeling maakt in principe geen deel uit van de basisverzekering. De aanspraak op orthodontie is beperkt tot de tandheelkundige aandoeningen waarop de bijzondere tandheelkunde betrekking heeft. Het gaat daarbij om ingrijpende orthodontische behandelingen bij personen met een zeer ernstige afwijking van het tand-kaak-mondstelsel, zoals schisis. Daarnaast moet ook medediagnostiek of medebehandeling van andere disciplines dan de tandheelkundige noodzakelijk zijn.¹

Bij een hernieuwde aanvraag tot bijzondere tandheelkundige hulp moet worden nagegaan of de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp nog aanwezig is. De behandelend orthodontist geeft aan dat bij de verzekerde klinisch geen ernstige afwijking waarneembaar is, waaruit kan worden afgeleid dat geen verzekeringsindicatie bestaat. Tevens is verzoekster door de adviserend tandarts van verweerder onderzocht. Ook hij stelde vast dat niet wordt voldaan aan de strikte indicatiecriteria voor orthodontische behandeling.

¹ Artikel 2.7, derde lid van het Besluit zorgverzekering

Conclusie

Er is geen indicatie voor bijzondere tandheekkundige hulp. De behandeling kan niet vanuit de basisverzekering worden vergoed. Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

De aanvraag is terecht afgewezen.